

Kwaliteit van leven

Katholiek Nieuwsblad, 26 januari 2007

door Ed Arons

[KatholiekNieuwsblad](#)

'Kwaliteit van leven' speelt vaak een doorslaggevende rol in kwesties van leven en dood. In Gent hielden experts en werkers in de gezondheidszorg zich vorige week twee dagen intensief met dit thema bezig.

"Tijdens een medisch symposium liet een gynaecoloog een echo zien van een foetus met een te groot hoofd en een groeiprobleem dat zou leiden tot de geboorte van een dwerg. 'Hier hoef ik niets meer bij te zeggen', aldus de gynaecoloog in zijn verantwoording van de abortus. Voor mij lag dat heel anders", aldus orthopedagoog Herman Wouters. "De beschrijving past precies op Michel, een van de bewoners van de instelling waar ik aan verbonden ben. Michel is een meter groot, heeft een kromme ruggesgraat, loopt moeilijk en kan niet praten. Michel is de lieveling van iedereen en een zeer gelukkig mens. Prenatale diagnostiek zou ervoor zorgen dat een kind als Michel geaborteerd zou worden."

Gelukkig

Wouters was een van de sprekers op het symposium 'Kwaliteit van leven in christelijk perspectief' dat de Stichting Medische Ethiek vorige week vrijdag en zaterdag hield in het vormingscentrum Guislain te Gent in samenwerking met de Broeders van Liefde.

'Kwaliteit van leven' is een term die gebruikt wordt in het kader van abortus, levensbeëindiging bij pasgeborenen en euthanasie. Onder een bepaalde grens zou die kwaliteit te laag zijn om nog te spreken van menselijk leven dat bescherming behoeft. De Australische filosoof Singer bijvoorbeeld koppelt menswaardigheid aan de mogelijkheid tot verbaal en rationeel communiceren.

Herman Wouters protesteert tegen deze verenging: Michel kan niet spreken, maar hij communiceert als de beste. Familieleden en verzorgers moeten voldoende aandacht besteden aan de manier van communiceren met mensen met een diep mentale handicap, vindt hij. "Wij verwachten toch ook niet van een twee weken oude baby dat die loopt en praat en zelf kan eten? En toch heeft die baby kwaliteit van leven." De betrokkene zelf zou zo'n leven niet wensen, zoals verondersteld in de rechtsgang rond de Nederlandse Kelly, waar sprake is van een 'ongewenst leven'. Wouters: "Ik heb in de afgelopen acht jaar meer dan zeshonderd zwaar gehandicapten leren kennen en ben tot op heden niemand tegengekomen die levensmoe was." Zijn conclusie: "Deze mensen zijn niet ongelukkiger dan wij."

De geest

In een helder betoog legde mgr. dr. Wim Eijk, bisschop, arts en voorzitter van de Stichting Medische Ethiek, uit dat 'kwaliteit van leven' niet gelijk is aan de waarde van een menselijk leven. Sommige denkscholen gaan ervan uit dat het rationele bewustzijn de mens onderscheidt van het dier. Wanneer dat bewustzijn er nog niet is (bij ongeborenen en pasgeborenen) of niet meer is (bij het levenseinde), is er nog geen sprake of geen sprake meer van een mens. Zijn waardigheid is dan niet groter dan die van de primaten, de mensapen.

Eijk stelde daar de katholieke visie tegenover, waarin het zijn geest is die de mens anders maakt dan alle andere levende wezens. De mens is manifestatie van God, en ontleent daar zijn waardigheid aan. "Als zijn rationele bewustzijn uitvalt, is die geest er nog steeds, ook al komt die niet of niet volledig tot uiting", aldus Eijk.

Wetgeving

Een belangrijk en interessant gedeelte van het symposium werd beheerst door juristen. Een vergelijking van mr. Judo tussen de Nederlandse en Belgische euthanasiewetgeving maakte duidelijk welke het liberaalst is. De

Belgische, omdat euthanasie daar niet langer strafbaar is, tenzij..., terwijl de Nederlandse wetgeving een uitzondering maakt binnen het strafrecht. De Nederlandse wetgeving bepaalt dat euthanasie alleen verantwoord is als er geen ander alternatief is. De Belgische centrale toetsingscommissie werkt volgens Judo als een "vermindering" jegens artsen: abortussen worden te gemakkelijk goedgekeurd.

Uitvoerig kwam kritiek op de zaak-Kelly aan de orde, waarin de rechter oordeelde dat Kelly's moeder de mogelijkheid van abortus was ontnomen, alsof dat een recht zou zijn. De Nederlandse expert op het gebied van medisch recht Martin Buijsen besprak het Gronings Protocol over levensbeëindiging van pasgeborenen, dat inmiddels is overgenomen door minister Donner en staatssecretaris Ross. Deze visie reguleert sinds kort een praktijk die volgens hem strijdig is met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens.

'Gent' leverde een goed gefundeerd en weinig gehoord tegengeluid op. Het goede van de Stichting Medische Ethiek is dat zij politiek niet erg correcte kritiek, helpt uiten en uitdragen.

Zie ook berichtgeving Tertio (interview prof.dr. H. Nys), of een verslag van het symposium *Kwaliteit van Leven in christelijk perspectief 2007*

Overgenomen met toestemming van Katholiek Nieuwsblad.